

Vzpomeň si

Jayk3M

Jak to mohlo být?
kdybychom ještě chtěli.
Jak to mohlo být?
kdybych zavřel oči,
Jak to mohlo být?
Myslím že bys mi to nešla sdělit!
Jak to mohlo být?
Dost! mě to stačí!

Jak to mohlo být?
a jak to všechno začlo?
Nejde zapomenout!
a ty navždy mojí slečnou!
První prosinec, druhý,
vzpomínám a tečou slzy!
Jak to bylo po půl roce?
navždy spolu ruku v ruce!
víš jak to je teď!
nevíš jak to bude dál!
Asi sem byl kokot,
ale osud mi tě vzal!
slova už mě nezachrání,
teď už prostě nejsi k mání!
Někde byla chyba,
a pozdě čekat slitování,
pozdě čekat milování!
zdání mě klame,
daroval sem samet,
vrátilas ho kulometem,
který semnou zamet!
omlouvám se,
už nejde se vyjadřovat slušně,
říct že žil jsem jen pro tebe,
vyjádřím se stručně!
Vědělas, že tluče,
ale teď je ho jen půlka!
Vím že už to nejde vrátit,
zachrání mě jenom kulka,
naposled zmáčknout restart,
zašlo to moc daleko,
promiň teď už nejde přestat!

Nejde přestat!
Zje L.P. 11:30
Jak to mohlo být?
Jou!
Všechno mohlo být!

Stojím na balkóně sám,
venku i ten vítr ztich,
zase je mi chladno,
vzpomínáš na první sních?
vždycky když ti zima byla,
tak ses ke mě přitulila!
sedli sme si na lavičku,
jen lampa nás osvětila!
vzomínám, na ty nejkrásnější dny!

hvězdy spadnou jednou za čas!
plní se nám sny!
dvacátýčtvrtý prosinec,
spolu od rána do večera,
jeden z našich dnů,
a ty si to tak chtěla!
vzpomínáš si na silvestra?
první zvadlá růže,
Romeo a Julie!
víš co nám každý může?!
Navždy spolu bože!
do kůže se vrývá břitva,
jestli to má takhle skončit,
okey tak se připrav!
Já to myslel vážně,
přelezli sme přes zábradlí!
V tu chvíli bych nelitoval,
kdybychom fakt spolu spadli!
v tu chvíli svět zastavil se,
koukly sme do tmy,
nikdo už nás nezajímá,
teď už sme jen my!

Zje teď už sme jen my!
kdo jiný?
L.P. 11:30
jenom my dva!
je to o nás láska!
L.P. 11:30
Nehledej v tom žádný hlubší smysl,
ty víš jaká je pravda! Yeah

Ty víš co znamená, když řeknu 11:30,
znamená to už je pozdě!
už to nejde vrátit bazpět!
Všechno sem to ignoroval,
dál zdravil svoje felly,
tváře mých kámošů,
s kterými ste uletěly,
víš jak mi bylo?
když sem seděl na posteli,
poslouchal ty story!
od jiných kámošek,
už to nechci slyšet,
vim že jich bylo hodně!
a každou další slzou,
si máčela plamen,
pochodně mojí lásky,
odpovídat na otázky,
nezvládla si sama.
Neměla si dost odvahy,
abys mi to řekla sama!
Radši si mi lhala!
Prej to bude lepší,
pro nás vztah,
samý kecy,
jou,
a ty se ještě divíš,
trackům jako už tě nechci!
psychicky na dně!
osude vrať mě!
podřezané žíly,
dvě noci na chirurgii,

navždy spolu nikdy!

Nikdy! už nikdy!

Nikdy! už ne!

Je konec!

Už nejsme já a ty!

Už nejsme my!

už sem jenom já!

žij si svůj život!

mě nech bejt!

já už to nezvládnou!

Vzpomínám! L.P. 11:30

první prosinec!

pořád nosím tvůj prstýnek!

nezapomenu!

ty víš že to nejde!